

ustanoví v každém jednotlivém případě, na který podúčet má být plat vykonán.

§ 3.

Způsobem uvedeným v §§ 1 a 2 vyrovnávají se i zůstatky ze vzájemného cestovního ruchu, z platů pensijních, jakož i ze vzájemného podnikového styku poštovního.

§ 4.

Ustanovení „Protokolu“ nevztahují se na vzájemné súčtování mezi železničními správami obou smluvních států z dopravy zboží, které zůstává vyhrazeno dohodě obou zúčastněných železničních správ.

Rovněž nevztahují se ustanovení „Protokolu“ na úhrady za transitní zboží, t. j. za zboží, u něhož nejsou dány předpoklady článku 1 „Protokolu“.

§ 5.

Národní banka Československá bude povolati v souhlase s čl. 7 „Protokolu“ přímé platební vyrovnání s použitím vlastní pohledávky.

§ 6.

Národní banka Československá bude účtovat částky poukazované do Rakouska v šilincích za kurs „zboží“, šilinky složené v Rakousku bude československému věřiteli propláceti při kursu „peníze“ úředního záznamu výplaty Vídeň na Pražské burse pro zboží a cenné papíry. Za provedení úhrady do Rakouska a výplaty poukazu z Rakouska bude se účtovat v každém případě odměna 2½⁰/₁₀₀, nejméně 5 Kč.

§ 7.

Tímto opatřením ruší se opatření Národní banky Československé ze dne 21. dubna 1933, uveřejněné vyhláškou ministra financí (27) ze dne 22. dubna 1933, č. 64 Sb. z. a n., a opatření Národní banky Československé ze dne 9. června 1933, uveřejněné vyhláškou ministra financí (29) ze dne 12. června 1933, č. 98 Sb. z. a n.

V Praze dne 13. května 1936.

Národní banka Československá

Guvernér:

Dr. Engliš v. r.

Bankovní rada:

Dr. Dvořák v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.

126.

Vyhláška ministra financí (69)

ze dne 14. května 1936,

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o úpravě cestovního styku československo-rakouského.

Podle § 4 vládního nařízení (V) ze dne 16. října 1931, č. 159 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, a podle § 4 vládního nařízení (VI) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí ustanovení § 2, č. 2 téhož zákona, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě československé měny, vyhláší s účinností ode dne 15. května 1936 opatření Národní banky Československé ze dne 13. května 1936.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky Československé
o úpravě cestovního styku československo-rakouského.

Národní banka Československá provádějí mezistátní „Úmluvu o úpravě cestovního styku československo-rakouského ze dne 2. dubna 1936“ ustanovuje ve shodě s ministrem financí podle §§ 1 a 2 vl. nař. (VI) č. 179/1931 Sb. z. a n. a podle § 9 opatření Stálého výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., jakož i podle § 20, odst. 1 vládního nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona č. 7/1924 Sb. z. a n.:

§ 1.

Českoslovenští cestující do Rakouska smějí vyvézti beze zvláštního povolení Národní banky Československé měsíčně nejvýše Kč 1.000, a to v československých drobných penězích papírových (10 Kč a 20 Kč) nejvýše Kč 300 a zbytek v československých mincích a rakouských šilincích.

§ 2.

S povolením Národní banky Československé smějí vyvézti českoslovenští cestující do Ra-

kouska bez lékařského vysvědčení další částky až do 3.000 rakouských šilinků ročně, při čemž však nebude povoleno více než 1.000 rakouských šilinků na měsíc a osobu.

V případech zvláště odůvodněných (na př. na lékařské vysvědčení) povolí Národní banka Československá podle vlastní úvahy také částky vyšší.

§ 3.

Částky v rakouských šilincích uvedené v § 1 lze vyvézti podle volby buď v šilinkových bankovkách či mincích nebo v cestovních šecích Rakouské cestovní a dopravní kanceláře nebo konečně ve formě potvrzení československé Poštovní spořitelny o vkladu ve prospěch rakouské Poštovní spořitelny.

Částky v rakouských šilincích uvedené v § 2 lze vyvézti jen v cestovních šecích Rakouské cestovní a dopravní kanceláře nebo ve formě potvrzení československé Poštovní spořitelny o vkladu ve prospěch rakouské Poštovní spořitelny.

§ 4.

Českoslovenští cestující do Rakouska mají možnost koupiti si buď cestovní šeky Rakouské cestovní a dopravní kanceláře u těch

míst, která jsou pověřena jejich prodejem, anebo opatřiti si vkladní knížku rakouské Poštovní spořitelny, zaplatí-li u kteréhokoli československého poštovního úřadu nebo přímo u Poštovní spořitelny na účet č. 80.000 „österreichische Postsparkasse, Reiseverkehr- Cestovní styk“ částku v Kč nepřevyšující hodnotu uvedenou v §§ 1 a 2.

§ 5.

Místa pověřená prodejem cestovních šeků Rakouské cestovní a dopravní kanceláře, poštovní úřady a Poštovní spořitelna jsou povinny hodnotu prodaných šeků nebo částky vplacené na účet uvedený v § 4 zapsati do „Záznamu o přidělu valut“ vlepeného do cestovního pasu.

V Praze dne 13. května 1936.

Národní banka Československá

Guvernér:

Dr. Engliš v. r.

Bankovní rada:

Mandelík v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.